قرآن مجید

با

منتخب التفسیر تجدید نظر شده جناب آقای مهدی الهی قمشه‌ئی

و جز خدای یکتائی که مرگ و زندگانی همه شما خلایق با مر او است کسی را بخدائی نمی‌پرستم و مأمورم که خود از اهل ایمان باشم
و (خدا مرا امر کرده) که روی بجانب دین حنیف اسلام و آئین پاک توحید آور و هرگز لحظه‌ای هم آئین مشرکان مباش (۱۰۴)
و نیز مرا فرموده که غیر از خدای یکتا هیچیک از این خدایان باطل که بحال تو نفع و ضرری ندارند بخدائی مخوان (۱۰۵)
وگرنه مشرک شده و از ستمکاران خواهی بود (۱۰۶) و اگر خدا بر تو ضرری خواهد هیچکس دفع آن نتواند و اگر خیر و رحمتی خواهد باز
احدی رد آن نتواند که فضل و رحمت حق بهر کس از بندگان بخواهد البته میرسد و اوست خدای آمرزنده مهربان
(۱۰۷) ای رسول بگوای مردم (کتاب و رسول) حق از جانب خدا برای هدایت شما آمد پس از این هر کس هدایت
یافت نفعش بر خود اوست و هر کس براه گمراهی شتافت زیانش بر خود اوست و من (پس از اتمام حجت)
نگهبان شما (از مؤاخذه خدا) نیستم (۱۰۸) و ای رسول تو خود از وحی خدای بر تو پیروی کن و راه صبر پیش گیر
تا وقتیکه خدا (میان تو و مخالفانت) حکم کند که او بهترین حکمفرمایانست (۱۰۹)

سورهٔ هود در مکه معظمه نازل و مشتمل بر یکصد و بیست و سه آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

الر (اسرار این حروف نزد خدا و رسول است) این قرآن کتابی است (با دلائل) محکم که از جانب خدای حکیم و آگاه بر حقایق بسیار
روشن بیان گردیده است (۱) تا بخلق که جز خدای یکتا هیچکس را نپرستید و من حقاً رسول او یم که برای اندرز و بشارت آدم (تا تذکر دهد)
(۲) تا بخلق بگویم که از گناهانتان آمرزش از خدا طلبید و بدرگاه او توبه و انابه کنید که شما را تا اجل معین و هنگام مرگ لذت و بهره نیکو بخشد

سورهٔ هود

و در حق هر مستحقِ رحمتی تفضل فرماید و اگر روی از او بگردانید سخت از عذاب روز بزرگ قیامت بر شما میترسم (۳) رجوعِ شما
بسوی خداست (پاداش نیک و بد با اوست) و او بر همه چیز تواناست (۴) آگه باشید که آنان (یعنی منافقان) آ
روی دلها میگردانند (و از حضور رسول و استماعِ کلامِ خدا دوری جسته و احتراز میکنند) تا خود را از او پنهان دارند آگه باش که هر گه
سر در جامهٔ خود به پیچند (که از حق پنهان شوند) خدا هر چه پنهان یا آشکار کنند همه را میداند که او بر درون دلها محققاً آگاه است
(۵) هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست جز آنکه روزیش بر خداست و خدا قرارگاه (منزل دائمی) و آرامشگاه (جای موقت)
او را میداند و همه احوالِ خلق در دفترِ علمِ ازلیِ خدا ثبت است (۶) و او خدائیست که آسمان و زمین را در فاصله شش روز
بیافرید و عرشِ عظمت او (شاید یعنی عرش که روح و حقیقتِ انسانیت مراد باشد) بر آب قرار یافت (شاید مراد علم باشد) تا شما را
بیازماید که عملِ کدام یک از شما نیکوتر است و ای رسول محققاً اگر بدین مردم بگوئی که (شما برای جهانِ دیگر خلق شده‌اید) پس از
مرگ زنده خواهید شد همانا کافران خواهند گفت که این سخن ابداً حقیقتی جز سحر و خیالِ موهوم نیست (۷) و اگر ما عذاب را
از آن منکرانِ معاد تا وقت معین (هنگام مرگ) بتعویق اندازیم آنها (بجای آنکه توبه از گناه کنند تمسخر و استهزا کرده)
گویند چه موجبِ تأخیرِ عذاب شده (چرا وعدهٔ محمد بما عذاب نمیرسد) آگه باشند که چون هنگامِ عذاب برسد دیگر از آن
هرگز رهائی نیابند و بآنچه تمسخر میکردند سخت گرفتار شوند (۸) و اگر ما بشر را (در دنیا) بنعمت و رحمتی برخوردار کردیم (تا شکر کند)
پس (چون کفران کرد) آن نعمت را از او باز گرفتیم سخت بخوی نومیدی و کفران در افتد (۹) و اگر آدمی را نعمتی پس از سختی رسانیم مغرور و غافل شود که
دیگر روزگارِ زحمت و رنج من سرآمده سرگرم شادمانی و مفاخرت گردد (۱۰) (این خویِ بشریِ صبر کمِ ظرفِ ضعیف است) مگر آنانکه دارای ملکهٔ صبر و عملِ صالحند
(که هنگامِ نعمت شکرِ خدا و گاهِ مصیبت صبر میکنند) بر آنها آمرزشِ حق و اجرِ بزرگ (نعمتِ ابدی) است (۱۱) ای رسول مبادا بعض آیاتی را که بتو وحی شد

سُورَةُ هُودٍ

كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ
مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾ وَمَا مِن دَابَّةٍ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ
فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن
قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ
مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ
إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ

سورهٔ هود

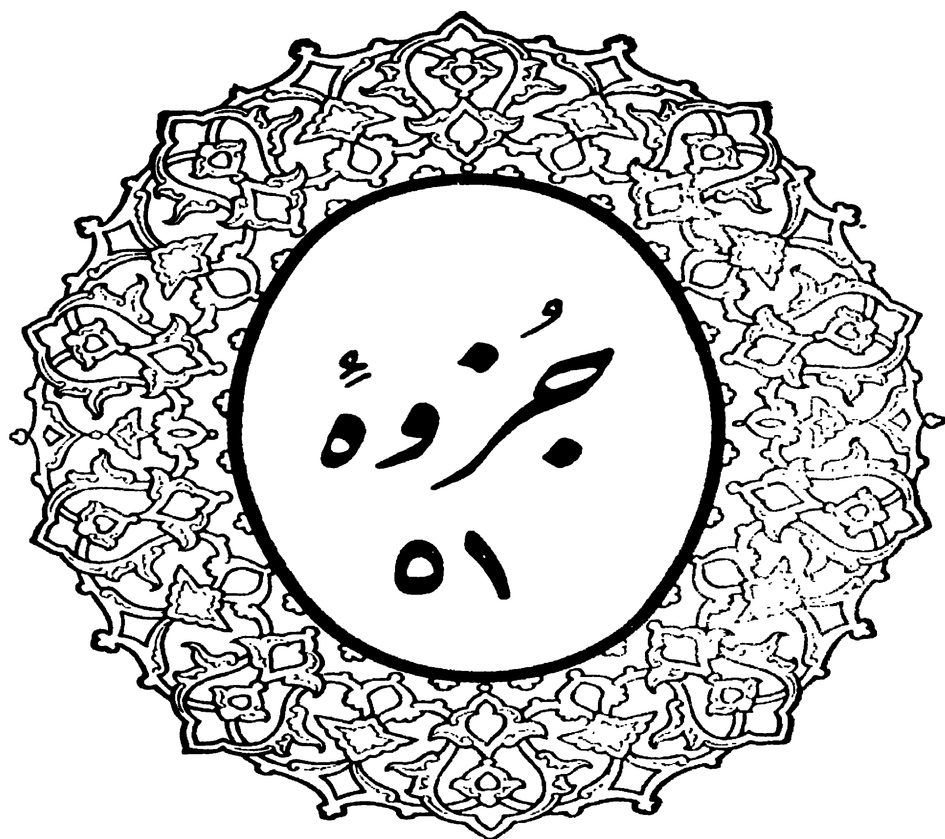
(درباره کافران بملاحظاتی) تبلیغ نکنی و از قول مخالفانت که میگویند اگر این مرد پیغمبر است چرا گنج و مالی ندارد و یا
فرشتهٔ آسمان همراه او نیست دلتنگ شوی (از امتحان هرگز غمین مباش) که وظیفه تو تنها نصیحت و اندرز خلق است
اما حاکم و نگهبان هر چیز خداست (۱۲) آیا کافران میگویند این قرآن وحی الهی نیست خود او بهم بسته و بخدا نسبت
میدهد بگو اگر راست میگوئید شما هم با کمک همه فصحای عرب بدون وحی خدا ده سوره مانند این قرآن بیاورید (۱۳) پس هرگاه
کافران جواب ندادند (و عاجز از آوردن یکسوره مانند قرآن شدند) در اینصورت شما مؤمنان یقین بدانید که این کتاب
بعلم ازلی خدا نازل شده و (دعوتش اینست) که هیچکس جز ذات یکتای خدا نیست آیا شما مردم (با این دلیل روشن
و قرآن محکم باز دعوت توحید را اجابت میکنید و) تسلیم حکم خدا خواهید شد؟ (۱۴) کسانیکه طالب تعیش مادی و زینت
و شهوات دنیوی هستند ما مزد سعی آنها را در کار دنیا کاملا میدهیم و هیچ از اجر عملشان کم نخواهد شد (۱۵) (ولی) هم اینان هستند
که دیگر در آخرت نصیبی جز آتش دوزخ ندارند و همه افکار و اعمالشان در راه دنیا ضایع و باطل میگردد (۱۶) آیا:
پیغمبری که از جانب خدا دلیلی روشن (مانند قرآن) دارد و با گواهی صادق (مانند علی ع که تمام شئون وجودی گواه صدق
رسالتست) و علاوه کتاب تورات موسی هم که پیش از او پیشوا و رحمت حق بود و بآن ایمان آوردند با و بشارت داد
اینان از آن کتاب با و ایمان میآورند؟ یا کافر میشوند و هر کس از طوایف بشر با و کافر شود وعده گاهش البته آتش
دوزخست که در آن هیچ شک مدار که این وعده قطعی پروردگار است لیکن اکثر مردم بآن ایمان نمیآورند (۱۷) در جهان از آنهائیکه بخدا
نسبت دروغ دادند ستمکارتر کیست؟ آنان بر خدا عرضه داشته شوند و گواهان محشر گویند اینان هستند (که بزرگترین ظلم را مرتکب شده) بر خدا دروغ بستند (داری آیات بخلاق)
آگاه باشید که لعن خدا بر ستمکاران است (۱۸) آن ستمکاران که راه خدا بر وی بندگان بسته و سعی کنند که راه حق را کج کرده و خلق را براه باطل کشند و هم آنها

إِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهِۦ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَآءَ
مَعَهُۥ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ
ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِۦ مُفْتَرَيَٰتٍ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ
يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا
يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا ٱلنَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا۟
فِيهَا وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتْلُوهُ
شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ ۚ فَلَا تَكُ
فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ
وَيَقُولُ ٱلْأَشْهَٰدُ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ ٱللَّهِ
عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٨﴾ ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَ

(هرگز بآخرت ایمان نیاورده) منکر قیامتند (۱۹) اینها هیچ قدرت در راه مفرّی در زمین از قهر خدا ندارند و
جز خدا که او هم بر عذابشان خواهد افزود از هیچکس حتّی از اعضاء و قوای خود یار و مددکاری نخواهند یافت که هرگز:
گوششان هم در شنوائی و چشم در بینائی با آنها مدد نتوانند کرد (۲۰) همین مردم (دنیاطلب) هستند که نفوس خود را
سخت در زیان افکندند و هر دروغ بسته و هر تدبیری در راه دنیا کردند همه محو و نابود شد (۲۱) ناگزیر در عالم آخرت
زیانکارترین مردم آنها هستند (۲۲) آنانکه بخدا ایمان آورده و باعمال صالح پرداختند و بدرگاه خدای خود خاضع
و خاشع گردیدند آنها البته اهل بهشت جاویدند و در آن متنعم ابدی خواهند بود (۲۳) حال این دو گروه در مثل شخص کور
و کر و شخص شنوا و بینا مانند است آیا حال این هر دو شخص یکسانست ؟! (هرگز یکسان نیست) پس چرا متذکر نمیشوید
(تا از کوری کفر و جهالت به بینائی علم و ایمان بشتابید) (۲۴) و ما نوح را برای هدایت قومش برسالت :
فرستادیم او بقومش گفت که من با بیان روشن برای نصیحت و اندرز شما آمدم (۲۵) تا شما را بگویم که غیر خدای
یکتا کسی را نپرستید که اگر بجز خدا کسی را پرستش کنید من از عذاب روز سخت قیامت بر شما میترسم (۲۶) نوح را
سران کافران قومش پاسخ دادند که ما تو را مانند خود بشری بیشتر نمیدانیم و در بادی نظر آنانکه پیرو تواند اشخاصی
پست و بی قدر بیش نیستند و ما هیچگونه مزیتی بر شما نسبت بخود نمی بینیم (که تو را پیغمبر خدا و پیشوای خلق
شناسیم) بلکه شما را دروغگو می پنداریم (۲۷) نوح قومش را پاسخ داد که شما چه میگوئید هرگاه به بینید که مرا دلیل
روشن و رحمت مخصوص از جانب پروردگار عطا شده باز هم حقیقت حال بر شما پوشیده خواهد ماند آیا :
(جهالت نیست که) من برحمت و سعادت شما را اجبار کنم و شما تنفر اظهار کنید؟ (۲۸) باز گفت (بدانید) که من از شما (در عوض هدایت)

هُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا
كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ
أَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ
الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا
نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ
أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا
رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ
اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ
وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ښ اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾
قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ
يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۣ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ
اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ
اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾
وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ
مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۣ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا
مِنْهُ ۭ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

اخگر
نشریه و چاپخانه
نشانی تلگرافی : تهران - اخگر
نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸